

for ca. 32,000 Tons	16,000 Kr.
og for det indførte Gods, hvor man temmelig sikkert kan regne, at Banen vil tage den ene Trediedel eller ca. 66,000 Tons, bliver det	33,000 —
eller i alt en aarlig Fragtforøgelse paa	49,000 Kr.

hvertil endnu kommer, at der maa regnes med en stærk Stigning, navnlig i Indførselen, og med meget forøget Forbrug i de Egne, der gennemskæres af Banen, og som naturligt ville faa deres Forbrug fra Esbjerg.

Det fornævnte betydelige Beløb, der vilde kunne spares aarligt i Banefragt ved at lade Banen gaa direkte til Esbjerg, vil, som Konkurrencen nu en Gang er, helt og udelte komme Landbruget til gode og netop blive til Fordel for Egnene med de magre Jorder, der have saa meget mere Krav paa Hensyntagen, som de ere komne forholdsvis haardt med ved Omlægningen af Skatterne paa Hartkornet til en Værdiskat.

En Omlægning af Banen som her antydet vil altsaa bidrage meget til, at den bedre kan fyldestgøre det, der vel for alle staar som dens Hovedformaal: at sætte Midtjylland i hurtig og bekvem Forbindelse med Havnen paa Vestkysten og samtidig skabe en god Forbindelse mellem den nordøstlige og den sydvestlige Del af Jylland.

Omlægningen gør ikke Banen ringere med Hensyn til at fjerne banetomme Rum. Først saa langt mod Syd, at Egnene kunne betjenes af Lunderskov—Esbjerg-Banen, vil den afvige væsentligt fra Bramminge-Retningen.

Endelig vil man ved at vælge Bramminge yderligere bebyrde den allerede overtrafikerede Banestrækning Bramminge—Esbjerg, og man maatte vist i det hele regne med, at der meget snart maatte lægges Dobbeltspor paa denne Strækning.

Vi kunne derfor ikke se, at en Omlægning vilde skade nogen berettiget Interesse. Ingen anden Købstadsinteresse end Esbjergs vilde blive berørt af Banen — navnlig da ikke de nærmestes, Ribe og Varde, der heller ingen Fordel ville faa af, at Banen gaar til Bramminge. Sidstnævnte Stationsby vilde maaske nok faa nogen Fordel af at faa Banen dertil, men da vi gaa ud fra, at Togene under alle Omstændigheder ville blive førte igennem til Esbjerg, bliver Fordelen neppe saa stor som maaske ventet.

For den Forbindelse, Fremtiden sikkert vil kræve, at der skaffes til Veje mellem de fra de østjydske Havnebyer udgaaende Baner og den midtjydske Bane, er Retningen Grindsted—Esbjerg snarest naturligere end Grindsted—Bramminge.

Det eneste, der kunde tale for Bramminge, bliver den Forbindelse, der derved skabes Syd paa over Vedsted. Det erkendes jo imidlertid fra alle Sider, at Trafikken over Vedsted i en Aarrække har været uden Udvikling, nærmest i Tilbagegang. Og skulde det igen blive saaledes, at Kød og Flæsk med Fordel kan sendes til Tyskland, turde den Omvej, det for nogle Egne af Jylland blev at lade det gaa om ad Esbjerg, sikkert fuldtud opvejes ved de Betingelser, denne By byder med Statens og de private Eksportslagterier, de ugentlige Kreaturmarkeder med Plads til Opstaldning, vor Routebaad paa Hamborg og endelig det Valg, man altid der vil have mellem det tyske og det engelske Marked.

Af de i Kommissionsbetænkningen som Bilag optagne Henvendelser fra Sogneraad og Landboorganisationer vil det ses, at der stadig tales om Vigtigheden af at faa bekvem Forbindelse med Esbjerg Havn, og naar der ikke er søgt om at faa Banen direkte til Esbjerg, men er givet Tilslutning til Bramminge-Linien, saa skyldes det utvivlsomt den Omstændighed, at dette Projekt nu en Gang forelaa og ventedes at ville faa Støtte fra Autoriteterne. Man valgte det altsaa ikke som det bedste af to Forslag, men udtalte sig for det som det eneste, der forelaa, og pointerede udtrykkeligt sit Motiv: at faa Forbindelse med Esbjerg Havn. Vi føle os derfor ganske overbeviste om, at Landboorganisationerne og — omtrent undtagelsesfrit — ligeledes Sogneraadene ville med endnu større Varme støtte Linien direkte til Esbjerg, men der har desværre ikke endnu været Lejlighed for os til at faa et Møde med disse Organisationer.

Medens vi altsaa maa hævde, at det af Hensyn til Landet og Landbruget vil være hensigtsmæssigt, at Banen kommer til at gaa direkte til Esbjerg, maa vi samtidig pege paa, at vor unge By, der fik saa mange Byrder, da den blev Købstad, og